

disse stillinger. Dette gælder også de 3-måneders konstitutioner, som udvalget foreslår etableret med henblik på advokater, jf. ovenfor afsnit 2.2.4.

Udvalget finder i den forbindelse ikke, at der bør gives dommerfuldmægtige og ansatte i Justitsministeriet en fortrinnsstilling til konstitutionsstillingerne, uanset at denne gruppe har valgt et karriereforløb, som specifikt peger mod dommergerningen. En sådan ordning ville på afgørende måde stride mod bestræbelserne for en åbning af domstolene for andre end netop disse grupper.

Udvalget finder af praktiske grunde ikke, at Dommerudnævnelsesrådet bør afgive indstilling i de tilfælde, hvor der som følge af embedsledighed eller en fast dommers forfald midlertidigt skal konstitueres en dommer i landsret, byret eller Sø- og Handelsretten.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 247.

Retsassessorstillinger

Udvalget finder ikke, at Dommerudnævnelsesrådets kompetence skal omfatte afgivelse af indstilling om udnævnelse af retsassessorer. Det skyldes dels, at det, trods det foreslåede ansættelsesværn, jf. nedenfor afsnit 4.5.2 og 4.6.2., fortsat vil være muligt at afskedige en retsassessor, som skønnes fagligt uegnet til fortsat tjeneste, og dels at der hvert år besættes et ikke helt ubetydeligt antal retsassessorstillinger. Pligt til også i disse sager at høre Dommerudnævnelsesrådet ville således indebære en betydelig belastning af rådet og dets sekretariat. Udvalget foreslår i stedet, at det fremover bliver Domstolsstyrelsen, som ansætter retsassessorer, jf. nedenfor afsnit 4.5.1.

De medlemmer af udvalget, der som led i deres forslag om ændring af dommerfuldmægtigordningen går ind for oprettelse af vicedommerstillinger, finder, at disse stillinger bør være omfattet af Dommerudnævnelsesrådets kompetence. Der henvises herom til betænkningen side 248.

Dommerstillinger ved Menneskerettighedsdomstolen og EF-domstolen

Udvalget har overvejet, om stillingerne som dommere og generaladvokater ved Menneskerettighedsdomstolen og EF-domstolen, som besættes efter dansk indstilling, bør omfattes af rådets kompetence. Udvalget har dog fundet, at en stillingtagen til dette spørgsmål falder uden for udvalgets kommissorium.

3.2.3. Dommerudnævnelsesrådets sammensætning

Udvalget finder, at Dommerudnævnelsesrådet bør sammensættes og fungere på en måde, der er egnet

til at sikre, at besættelsen af dommerstillinger sker på sagligt grundlag under inddragelse af alle relevante hensyn, og at intentionerne om en bredere rekruttering og en mere »gennemsigtig« udnævnelsesprocedure realiseres bedst muligt. Sammensætningen og arbejdsformen bør endvidere bidrage til at styrke befolkningens tillid til, at de nævnte målsætninger for dommerrekrutteringen realiseres.

Udvalget lægger endvidere vægt på, at hensynet til effektivitet og et tæt samarbejde i rådet tilsiger, at rådet kun har forholdsvis få medlemmer.

På den ene side finder udvalget det afgørende, at der i rådet er den nødvendige viden om domstolsorganisationen og om, hvilke krav der må stilles med hensyn til juridisk indsigt, retsledelse, administrative evner m.v. i de forskellige typer af stillinger ved domstolene, ligesom det efter udvalgets opfattelse er påkrævet, at en vis del af rådets medlemmer fra deres daglige virke i retterne har kendskab til den udvikling i retternes forhold, som til stadighed finder sted. Disse synspunkter tilgodeses efter udvalgets opfattelse bedst ved, at domstolene som hidtil medvirker i indstillingsproceduren.

På den anden side finder udvalget, at formålet med rådet derudover bedst opfyldes, såfremt advokatstanden og offentligheden også bliver repræsenteret i rådet.

Udvalget foreslår på den baggrund, at Dommerudnævnelsesrådet sammensættes ligeligt af 3 dommere og 3 medlemmer uden for dommernes rækker, nemlig 1 advokat og 2 repræsentanter for offentligheden.

Dommerrepræsentanterne

Kravene til dommere er ikke ens ved de forskellige retsinstanser, og udvalget finder derfor, at dommere fra både byret, landsret og Højesteret bør være medlemmer af rådet. Udvalget har i den forbindelse drøftet, hvilke dommere fra de tre retsinstanser der bør have sæde i rådet. Særligt har udvalget henset til betydningen af rådets indstillinger overvejet, om Højesterets og landsretternes præsidenter (landsretspræsidenterne på skift afhængig af, hvor det ledige embede er beliggende) burde være medlemmer, og om byretsdommeren burde være medlem af (forand for) Dommerforeningens bestyrelse.

Udvalget finder imidlertid, at dommerne i rådet ikke bør repræsentere de enkelte retter eller Dommerforeningen som institutioner, men som enkeltpersoner bør repræsentere den sagkundskab, som er til rådighed i domstolssystemet på forskellige niveauer. Herudover taler udvalgets ønsker om at tidsbegrænse de enkelte medlemmers funktionstid, jf. nedenfor afsnit 3.2.4., også imod en ordning med be-